

kanne blive stillet overfor Valget imellem at hjælpe, hvor Trangen er overordentlig stor, eller give Afkald paa noget af den Mængde, som man her præciserer, at hvert enkelt Individ skal have her i Landet. Jeg vil i hvert Fald henstille til Overvejelse, om der ikke i Stedet for 250 g skulde staa „indtil“ 250 g.

I §§ 2, 3 og 5 omhandles de Priser, der paa de forskellige Stadier skal betales for Smørret. Prisen skal for Forbrugerne være 1 Kr. 60 Øre pr. Halvkilo. Jeg finder, at dette Tal er for højt, jeg har ogsaa været med til sammen med andre at foreslaa, at Prisen højest skulde være 1 Kr. 50 Øre pr. Halvkilo. Man vil af de Lovforslaget ledsagende Bilag se, med hvilken Begrundelse jeg har stillet dette Forslag, og jeg skal ikke her gentage denne Begrundelse, jeg skal blot pege paa, at naar Margarineprisen hidtil under normale Forhold var 60 Øre pr. Halvkilo, vil det føles overordentlig haardt i mange Hjem, at man skal erstatte sit Margarineforbrug med Forbrug af Smør til en Pris, der er det dobbelte af, hvad Margarinens Pris var. I og for sig er 1 Kr. 50 Øre pr. Halvkilo ogsaa for højt et Beløb for mangfoldige Hjem, og jeg har da ogsaa i min Begrundelse af det Forslag, jeg har stillet, henvist til, at man for en hel Del Familiers Vedkommende maatte tilstræbe en yderligere Nedsættelse, men at man paa Grund af samtlige foreliggende Omstændigheder maatte anbefale, at denne Nedsættelse fandt Sted i Henhold til Dyrtilsloven.

Imidlertid glæder jeg mig over, at den højtærede Indenrigsminister dog har foreslaaet, at Prisen ikke skal være mere end 1 Kr. 60 Øre. Denne Pris for Forbrugerne naas ikke uden meget betydelige Ofre af Statskassen, idet Lovforslaget tilsiger Producenterne en Mindstepris af 2 Kr. 30 Øre for hver Halvkilo Smør, som leveres til direkte Forbrug i Husholdningerne. Forholdet bliver derefter dette, at Staten skal forlods betale Forskellen imellem 1 Kr. 60 Øre pr. Halvkilo minus de Forhandleromkostninger, der løber paa, i alt 16 Øre, og 1 Kr. 90 Øre, altsaa Forskellem imellem 1 Kr. 44 Øre og 1 Kr. 90 Øre, det vil sige 46 Øre pr. Halvkilo; og det vil blive en ugentlig Udgift, regnet efter 3 Millioner Indbyggere i Landet, paa 690,000 Kr. Regner man med, at Lovforslaget virker fra Begyndelsen af December i 47 Uger, vil den Udgift, som formentlig maa anses for at være det mindste Beløb, Staten

kommer af med, være 32 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men dermed er Statens Ydelse ikke forbi.

Det er muligt, at Statskassen kommer til at yde endnu meget betydelige Beløb for at holde Smørprisen for Husholdningerne nede paa 1 Kr. 60 Øre pr. Halvkilo, idet Producenterne skal have 2 Kr. 30 Øre. Staten skal altsaa udrede Forskellen imellem 1 Kr. 90 Øre og 2 Kr. 30 Øre, og hvis man regner med de Tal, jeg før nævned, vil Statens Garanti her udgøre rigelig 28 Mill. Kr. Jeg har imidlertid Grund til at formode, at det sidste Beløb, 28 Mill. Kr., vil blive dækket ved en Merpris dels paa den Vare, der sælges til andet Forbrug herhjemme, og dels for den Vare, der eksporteres til Udlandet. Det forekommer mig naturligt, at der bliver sat en ikke ubetydelig højere Pris paa de Fædstoffer, vi herefter eksporterer. Vi har nu ingen Overflod mere, men eksporterer af de knappe Mængder, vi har tilbage, og vi producerer under Forhold, der er ulige vanskeligere end tidligere, og de Varer, der indføres fra Udlandet, indføres saa at sige alle til Priser, der løber op til 10—11—12 Gange de normale. Det er derfor ikke unaturligt, at det danske Landbrug, der i denne Forbindelse bliver om trent ligestillet med Staten, gør sig Anstrengelser for, at den Pris, der skal betales for den knappe Mængde Varer, vi har til Eksport, bliver betydelig højere end hidtil; det er kun ret og rimeligt, og jeg skulde derfor mene, at Hovedparten af de 28 Millioner, eller helst alle de 28 Millioner, kan blive dækket ved den Eksport, som vi alle haaber paa fortsat skulde blive mulig.

For øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at man her regner med et Maksimumsforbrug. Man regner med, at der er 3 Millioner Mennesker her i Danmark til at forbruge den paagældende Vare, flere er der i hvert Fald ikke. Men dernæst regner man med, at alle vil aftage den Mængde Smør, som tildeles dem ved Rationeringen, et Halvkilo pr. Uge, men jeg tror, man med Sikkerhed kan fastslaa, at en hel Del Individer ikke vil gøre fuldt Brug af den Mængde, der bliver stillet til Raadighed ved Rationeringen, saa at det Beløb, jeg nævned, 32 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i Virkeligheden ikke vil komme til Udbetaling, idet Forbruget ikke vil blive slet saa stort, som man regner med.

I Lovforslagets § 4 er der indført nogle Bestemmelser med Hensyn til Mælkforsyningen. Jeg kan i det væsentlige til-